

Kapitola 1

PRÁCE A POVOLÁNÍ

„Tvým velkým povoláním je být lidskou
bytostí. To je tvé prvořadé a jediné
pravé povolání.“

PENÍZE

Kdy se dočkám finančního zajištění?

Peníze nejsou žádná jistota.

Jak dlouho ještě budu muset čekat, než se v mém životě zhmotní peníze?

Přestaň čekat.

Jak si mám přestat dělat starosti o peníze?

Prostě si je přestaň dělat. Vlož veškerou energii do řešení problémů. Tvůj život neurčují peníze, jež vyděláváš, ale to, jak používáš svou energii a o kolik lásky se dělíš s jinými.

Jak se mám zbavit dluhů?

Dokážeš vydělat potřebné peníze. Vytvoř si je ve svém nitru. Přívolej je k sobě. Přitáhni je. Nehoň se za nimi.

Mám dojem, že se v mém životě opakuje pořád stejný vzorec: nemám dost peněz a nedostává se mi toho, co mi patří.

Je pravda, že si mnohé věci nedopřáváš. A i když víš, že to není správné, myslíš si, že to tak má být.

Tvrdíte, že já sám si ten vzorec vytvářím. Jak s ním mám skoncovat?

Dej sám sobě všechno, co chceš.

To si ale nemůžu dovolit.

Dej sám sobě peníze, aby sis to mohl dovolit.

Ale jak?

Když překonáš svůj odpor vůči penězům, tvé příjmy se zvýší. Odpor spočívá ve tvém přesvědčení.

Co je kořenem mého negativního přesvědčení ve vztahu k penězům?

Bojíš se ztráty kontroly. V minulých životech jsi ubližoval druhým. Byl jsi volnomyšlenkář. Později jsi sám sebe tvrdě soudil. Tyto vzpomínky tě brzdí. V tom spočívá onen vzorec. Zatím jsi ještě nedospěl k rovnováze.

Kdy se mi podaří danou situaci zvrátit?

Až přestaneš být obět'. Až převezmeš odpovědnost. Jak víš, mistrovství je schopnost vytvořit cokoliv*.

* viz *Mistrovské ovládní mysli*: Ch. Haanel, Eugenika 2011

Vytvořil jsi určitý druh okolností: potřebu peněz. Teď vytvoř další: bohatství. Podstatou je ale tvá svobodná možnost tvořit, nikoliv samotná věc, již vytváříš.

Co dalšího mi pomůže ujasnit si svá přesvědčení?

Přesvědčení si lze ujasnit přesným množstvím dolarů, jež jsou mírou bohatství.

Říkáte, že si sám tvořím svou finanční situaci na základě svých názorů na peníze. Jedním z těchto názorů je, že ne vždycky je správné brát od lidí peníze, i když jsem si je vydělal. Vzbuzuje to dojem, že jsem něco dělal jen pro peníze, a ne proto, že mě to prostě bavilo.

Peníze jsou jako zrcadlo: odráží energii, kterou do nich vložíš. Peníze mohou být plné lásky, nenávisti, nenasytlosti nebo čehokoliv jiného. Jako nádoba. Jako čirý křišťál. Peníze programuje ten, kdo je používá. Peníze samy o sobě nejsou vůbec nic. Jen odrážejí toho, kdo je používá. Pokud dostaneš peníze s láskou, přijmi tuto lásku. Jinak si je neber.

Myslel jsem, že duchovněji je dávat zdarma, bez zaplacení.

Bylo by nepřírozené, aby něco vyteklo a nic nevteklo. Příroda se děsí prázdnoty. Zadarmo nemůže dát nikdo nic, jedině Bůh, jenž je vším, a proto snadno dává i přijímá ze Sebe a k Sobě. Dokud ale nedosáhneš sta-

vu Božství, musíš dávat i přijímat současně. A dokud nedosáhneš Božství, doopravdy nikdy nic nedostaneš či nebudeš vlastnit. Jsi kanálem, jímž proudí požehnání. Jediným zlem je něco zadržovat. Tato iluze vlastnictví působí bolest. Proto věz, že pokud někomu prokážeš určitou službu a dostaneš za ni zapláceno, jedná se o výměnu lásky, a že tvá láska v podobě oněch peněz poplyne zase k někomu jinému. Měl bys toužit po tom, abys vytvářel mohutný *proud*.

HLEDÁNÍ PRÁCE

Chystám se na pohovor s manažerem velké firmy. Co v rámci své přípravy dělám špatně a co dobře?

Buď na sebe hodnější. Připravovat se je dobré, ale nepřeháněj to. Věř si, věř v to, co máš. Nezapomeň, že jde o *tvůj* život a *tvé* představení. Pokud to místo nedostaneš, nezemřeš. Ten manažer se rozhodne, jak bude sám chtít. Jde mu o moc a o peníze, chce být šedou eminencí v pozadí.

Jak s ním mám co nejlépe jednat?

Jako rovný s rovným, jako muž, který ví, co chce, a sám sebe si váží. Nejsi žádný žebrák. Pokud o něco žádáš, měj sám k sobě úctu. Důvěřuj tomu, jak to dopadne. Jsi dobře připravený.

Myslím, že poslední podobný pohovor jsem zkažil.

Nic není zkažené.

Po posledním pohovoru mi manažer ani nezvedl telefon.

On žije ve svém vlastním světě. Opuště mu jeho realitu. V jeho realitě pro tebe v této chvíli není místo.

Proč mi ale to všechno nahání strach?

Myslíš si, že to bude jako v minulosti: odmítnutí. Ale tohle není minulost. To, co se stalo kdysi, je už pryč a nemůže se to opakovat. Každý den je novým dnem. Je pravda, že jsi statečný, to ale není jediná, a dokonce ani hlavní úroveň působení na tomto místě.

A co teda je?

Hlavní úroveň je viditelnost. Říct: „Tady jsem.“ Žádat si, co chceš. Lidé ti pomohou. Najdi si způsob, jak jim to umožnit, jakkoliv to jen jde. To je tvé poslání. Činy a výsledky, ne „zkoumání a přemítání“.

Mám požádat jistou slavnou osobnost, kterou znám, aby mě doporučila oné organizaci?

Ať zavolají oni jemu a zeptají se na tebe. Tím způsobem nebude muset on vyvíjet iniciativu a dělat ti protekci. Jen mu oznam, že mu budou volat.

Dělám dobře, že jdu na pohovor u této společnosti?

Jsi příliš připoutaný k podmínkám, jež sis sám stanovil pro dosažení úspěchu. Ty zahrnují i prosazení se

v této oblasti. Musíš to zvládnout, abys dostal svým představám o tom, co se chceš naučit. Proto teď neváhej.

NEÚSPĚCH

Když jsem začal být aktivním hudebníkem, koncertoval jsem, účastnil se soutěží, snažil se dostat do managementu a učit. Dělal jsem všechno proto, abych dosáhl svých cílů, a přesto mám pocit, že jsem měl být ještě úspěšnější. Nemám za sebou až tak úžasnou kariéru, jak jsem si představoval.

Máš *svůj* život. Víš, kdo jsi, a podle toho žiješ.

Je mi líto promarněných příležitostí.

Nebyly ničím ve srovnání s tím, co se ti ještě nabízí.

Někdy mám pocit, že jsem nula.

Vychutnávej si to s láskou.

Já ale necítím lásku. Cítím vztek.

Vztek vychází z pocitů viny. Máš výčitky svědomí, protože se domníváš, že sis zničil kariéru. Ale ve skutečnosti jsi *opravdu dělal* to nejlepší, co jsi uměl.

Ale v určitém bodě to nevypadalo, že by se mi vytrvalost vyplatila.

Vzdal jsi to příliš brzy.

Proč?

Bál ses ještě většího „selhání“.

Jak mám tento strach překonat?

Jdi a „selži“ ještě trochu.

Myslíte tím „získej zkušenosti a pouč se z nich“?

O co jiného by mohlo jít?

Nebudou mnou lidé opovrhovat, pokud selžu?

Naopak. Ale i kdyby, nebude to nic znamenat.

Jsem smutný a bojím se. Bude se mi vůbec někdy dařit?

Sám to nezvládneš. Tento svět tě podpoří, přijme a požehná ti. Miluj svět a svět ti lásku oplatí.

Tomu nevěřím. Nemají o mě zájem.

Zvedni hlavu a rozhlédni se kolem.

Proč bych měl věřit, že mi lidé řeknou ano?

To ty musíš říct ano sám sobě. Ostatní to uvidí a budou se tím řídit. Nemůžeš po nich chtít, aby to udělali jako první. Ceň si sám sebe.

Myslel jsem, že na pódiu mě budou milovat.

Ale ano, a milují tě i mimo pódia a kdekoliv jinde. Lásku si nemusíš kupovat nebo zasluhovat, nemusíš dělat nic proto, abys ji získal nebo měl. Ty *jsi* láska. Nic jiného než láska není; láska, jež neustále proudí mnoha směry.